

Tények

2011 július 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem akartam a közmédiáról írni, hiszen 1994-től három évig én is munkanélkülinek tudhattam magam, s nem szerettem volna érzékeltetni, hogy mit jelent az elbocsátás egzisztenciálisan az újságírónak és családjának.

Hogy mégis így teszek, annak oka az, hogy olyan hazugságáradat indult a balliberális sajtóban, amit nem szabad

szó nélkül hagyni. A Népszavában közvérengzés? Ír Bolgár György, kifejti, hogy az elbocsátások csak diktatúrában lehetségesek. Szeretném azonban felhívni a figyelmét: el?ször fordul el? kormányváltásnál, hogy a közszolgálati médiumokat irányító er?k szinte hiánytalanul a helyükön hagyták az el?z? nyolc évben szerepl?, közismerten a baloldalhoz húzó médiaszemélyiségeket. E tény önmagában is megkérd?jelezi a politikai tisztogatás jelz?t.

A csúsztatások azonban itt nem érnek véget. A Klubrádióban a tisztelt kolléga egy hallgatóval arról vizionált a napokban, hogy ez az ország az ötvenes éveket idézi, amikor fekete autók éjszakai cseng?frászban tartották az embereket, és ez ma is bekövetkezhet. A csúcstól Révész Sándor hozza a Népszabadságban, a Gy?ztek a nációk cím? írásával. Szerinte azzal, hogy fennmaradási engedélyt kapott a XII. kerületben a turulszobor – mellesleg a második világháború civil áldozatainak emelték –, szabaddá vált az út a széls?jobboldali terroristacsoportok el?tt. Sajnálatos, hogy ekkora bl?dséget és hazugságot a lap megjelenésre méltónak talált. Nos, a pánikkeltés helyett íme néhány adat a rendszerváltás utáni közszolgálati rádió és televízió kirúgásainak történeteib?l.

Az Antall-kormány lényegében egyetlen pártállami, a pártállamhoz szorosan köt?d? újságírókat sem távolított el a két közmédiumból. A rádióban és a televízióban is újra kicsomagolhatták a b?röndöket, dolgozhattak tovább. Erre illene emlékeznie Bolgár Györgynek és sokan másoknak is. Ezért „hálából” ezerrel tüzeltek a rádió és televízió egyes politikai m?soraiból a reggeli és esti m?sorokban otthagytott balliberális m?sorvezet?k, szerkeszt?k, hergelték a népet, majd igazságot osztottak 1990-ben a taxissztrájkot kirobbantóknak a demokratikusan megválasztott kormányzat ellen.

Az MSZMP-t?l örökölt és gyanús pénzforrásokból gazdagodó új médiaelit gyakorlatilag 1994 márciusáig szabadon áskálódhatott, garázdálkodhatott a rendszerváltó pártok ellen a közmédiákban és a magán rádiós-televíziós csatornákon is. Nekik mindkett?höz volt szabad bejárásuk, mindenhol pénzelték ?ket. Egyszerre voltak közszolgálati és a magánmédiák munkásai. Betelt a pohár? – nem tudom, de csaknem 130 rádióst bocsátottak el ekkor. Felhívtam Csúcs Lászlót, a Magyar Rádió megbízott elnökét, hogy csak azokat fenytse meg, akik a közszolgálati ellen vétettek. Hiszen mi köze a politikához a Stúdió 11-nek és számos rendes rádiós kollégának? – kérdeztem. Nem hallgatott rám. A miniszterelnököt, Boross Pétert is közbenjárásra kértem, de már kés? volt. Meg is lett az eredménye, a jobboldal elvesztette a választásokat.

Hogy ebben mennyi volt a tapasztalatlanság vagy a szándékosság, nem tudom. S meg is jött a méltó válasz: valódi médiavérengzés. A bolsevik-liberális hatalom, Horn és Kuncze vezetésével, azonnal felszámolt mindent, ami köt?dést jelentett valamilyen formában a polgári kormányzathoz.

Az MSZP–SZDSZ a négy másik parlamenti párt megkérdésezése nélkül felmondta a gondosan el?készített, 1996-ra Magyarországra tervezett expót, amely egybeesett volna a honfoglalás 1100. évfordulójával. A másik fontos lépés a Magyar Rádió és a Magyar Televízió bekebelezése volt. Parlamenti hozzájárulás nélkül kinevezték a hozzájuk h? elnököket, alelnököket, és politikai tisztogatásba kezdtek. Els?ként engem rúgtak ki mint az MTV Híradó és A Hét megbízott f?szerkeszt?jét, aztán a munkatársaimat függesztették fel a munkavégzés alól, és helyezték rendelkezési állományba. A televízió szinte összes vezetőjét kirúgták, felfüggesztették vagy id? el?tt nyugdíjazták. Így került lapátra többek között Murányi László, Sugár András, Várkonyi Balázs, Liebmann Katalin, Csendes Csaba, Mátyássy Andrea, Hajdufy Miklós rendez?, Szalay Károly, a szórakoztató osztály vezetője, Kelemen Endre, a családi m?sorok vezetője – több mint százán. Chrudinák Alajost is megfosztották m?soraitól, Jordániába küldték. Ez mi volt, ha nem vérengzés? Balsai István, a leköszönt kormány igazságügy-minisztere ekkor a tévében történeteket mészárlásnak nevezte, a fideszes Deutsch Tamás az Új Magyarországnak nyilatkozott, és elképeszt?nek, példa nélkülinek mondta a miniszterelnök eljárását. Fekete György volt helyettes kulturális államtitkár csak ennyit közölt: „A kemény, diktatórikus, baloldali kormány egy nap alatt bevezette a cenzúrát Magyarországon.” Aztán 2002-ben az MSZP–SZDSZ ismételte önmagát. A közszolgálati rádióból és televízióból kirúgott minden olyan újságíró, akire a jobboldaliság árnyéka vetült.

Ma is vallom, hogy nem jó jel, ha szakemberekt?l er?szakkal válik meg a közmédiák, f?ként, ha az elbocsátó üzenetet megfogalmazó nem tudja annak okát alaposan indokolni. A politikai tisztogatásnak még a látszatát is el kell kerülni. Ez eddig a balliberális kormányzatoknak nemigen sikerült.
Stefka István, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
